



JERZY MAKSYMIAK

70-lecie pracy artystycznej
70th anniversary of artistic work

2025/2026

9.04

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna
General Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

Wersja cyfrowa programu koncertowego /
Digital version of the concert programme



9.04.2026

czwartek / 19:00 / Sala Koncertowa

Thursday / 7 p.m. / Concert Hall

Nadzwyczajny koncert symfoniczny /

Special Symphonic Concert

MAKSYMIOUK MICHAŁOWSKI URBAŃSKI

współorganizacja / co-organisation:

Sinfonia
ORKIESTRA
Varsovia



Jerzy Maksymiuk w Sali Koncertowej Filharmonii Narodowej, Warszawa, 2021 /
Jerzy Maksymiuk at the Warsaw Philharmonic Concert Hall, 2021



Szanowni Państwo,

charyzmatyczna osobowość, niezwykła pasja i twórczy temperament Jerzego Maksymiuka już od 70 lat kształtują życie muzyczne w Polsce i poza jej granicami. Filharmonia Narodowa przez zdecydowaną większość tego czasu towarzyszy Maestro w Jego artystycznej drodze, będąc miejscem wyjątkowych koncertów, świadkiem mistrzowskich interpretacji i wielu muzycznych wzruszeń.

W Filharmonii Narodowej Jerzy Maksymiuk wystąpił po raz pierwszy jako pianista w 1968 roku, rok później stanął za pulpitem dyrygenckim podczas koncertu dyplomantów warszawskiej Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej. Od tego czasu jest regularnym gościem na naszej estradzie. Maestro poprowadził w Filharmonii blisko 70 koncertów w wypełnionej po brzegi sali, zwieńczonych gromkim, długo niekończącym się aplauzem. Wielokrotnie dyrygował tutaj Orkiestrą i Chórem Filharmonii Narodowej, a także zespołem szczególnie bliskim Jego sercu – Polską Orkiestrą Kameralną, a później Sinfonią Varsovią.

Maestro,

wraz ze wszystkimi pracownikami Filharmonii Narodowej chcę dziś podziękować za niezapomniane artystyczne przeżycia, których mogliśmy doświadczać podczas prowadzonych przez Pana koncertów, za inspirującą pracę z naszymi Zespołami, za miłość do muzyki i pasję, którymi zaraża Pan kolejne pokolenia słuchaczy. Życzę wielu lat w zdrowiu, pełnych nowych, fascynujących muzycznych wyzwań i niesłabnącego twórczego entuzjazmu.

Zofia Zembrzaska

Dyrektor Naczelna Filharmonii Narodowej

Ladies and Gentlemen,

For 70 years now, Jerzy Maksymiuk's charismatic personality, extraordinary passion and creative temperament have been shaping musical life in Poland and beyond. For the vast majority of that time, the Warsaw Philharmonic has accompanied the Maestro on his artistic journey, serving as a venue for exceptional concerts, a witness to masterful interpretations and many moving musical moments.

Jerzy Maksymiuk made his debut as a pianist at the Warsaw Philharmonic in 1968; a year later, he took to the conductor's podium for a concert by graduates of the Higher State School of Music in Warsaw. Since then, he has been a regular guest on our stage. The Maestro has conducted nearly 70 concerts at the Philharmonic in a packed hall, each culminating in thunderous, seemingly endless applause. On numerous occasions, he has led here the Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir, as well as an ensemble particularly close to his heart – the Polish Chamber Orchestra, and later Sinfonia Varsovia.

Maestro,

Together with all the staff of the Warsaw Philharmonic, I would like to thank you today for the unforgettable artistic experiences we have enjoyed during the concerts you have conducted, for your inspiring work with our ensembles, and for the love of music and passion with which you inspire successive generations of listeners. I wish you many years of good health, filled with new and fascinating musical challenges and unflagging creative enthusiasm.

Zofia Zembrzaska

General Director of the Warsaw Philharmonic

źródło: Archiwum Filharmonii Narodowej / source: Warsaw Philharmonic Archives



Zdjęcie Jerzego Maksymiuka z czasów studenckich /

A photograph of Jerzy Maksymiuk from his student days

Afisz I Koncertu Dyplomantów Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie,
który odbył się 27 czerwca 1969 roku w Filharmonii Narodowej /

Poster for the 1st Graduate Concert of the Higher State School of Music in Warsaw,
held at the Warsaw Philharmonic on 27 June 1969

Szanowni Państwo,

świętujemy dziś wyjątkowy jubileusz – 70-lecie pracy artystycznej Jerzego Maksymiuka. To dla Sinfonii Varsovii wzruszający moment, gdy wspomnieniami powracamy do początków naszego zespołu, który bez mistrzowskiej dłoni i batuty Maestro nigdy by nie powstał.

Wszystko zaczęło się w 1972 roku, gdy Jerzy Maksymiuk stanął na czele nowo powstałej Polskiej Orkiestry Kameralnej. Przez kolejne lata rozwijał jej brzmienie i kształtował styl gry, prowadząc zespół ku międzynarodowej renomie. W 1984 roku orkiestra przekształciła się z kameralnej w symfoniczną – tak narodziła się Sinfonia Varsovia. Od ponad 50 lat wspólnie z Maestro koncertujemy, podróżujemy i realizujemy nagrania, tworząc historię opartą na setkach występów na całym świecie.

Jerzy Maksymiuk nauczył nas uważności na szczegół, kameralnego porozumienia w zespole i odwagi w interpretacji. Te elementy do dziś kształtują naszą orkiestrę i pozostają podstawą pracy Sinfonii Varsovii, której międzynarodową pozycję budowaliśmy już jako Polska Orkiestra Kameralna. Wspólny wysiłek Jerzego Maksymiuka oraz dyrektorów Franciszka Wybrańczyka i Waldemara Dąbrowskiego stworzył fundament najwyższej jakości, z którą nazwisko Maestro pozostaje nierozdzielnie związane.

Kiedy jako młody odbiorca uczestniczyłem w koncertach Polskiej Orkiestry Kameralnej, nawet w najśmielszych marzeniach nie spodziewałem się, że w przyszłości dołączę do zespołu, który z niej się wywodzi. Dziś odczuwam szczególną wdzięczność za możliwość współpracy z Jerzym Maksymiukiem.

Maestro – życzymy wielu kolejnych lat pełnych muzyki i artystycznej energii!

Janusz Marynowski
Dyrektor Sinfonii Varsovii

Ladies and Gentlemen,

Today we are celebrating a particular anniversary – 70 years of Jerzy Maksymiuk's artistic career. It is a moving moment for Sinfonia Varsovia as we look back on the early days of our orchestra, which would never have come into being without the Maestro's masterful guidance and baton.

It all began in 1972, when Jerzy Maksymiuk took the helm of the newly formed Polish Chamber Orchestra. Over the following years, he developed its sound and shaped its style of playing, leading the ensemble to international renown. In 1984, the orchestra transformed from a chamber ensemble into a symphony orchestra – and so Sinfonia Varsovia was born. For over 50 years, together with the Maestro, we have been performing, travelling and recording, creating a history built on hundreds of performances around the world.

Jerzy Maksymiuk taught us attention to detail, chamber-like connection within the ensemble and boldness in interpretation. These elements continue to shape our orchestra to this day and remain the foundation of Sinfonia Varsovia's work, whose international standing we had already begun to build as the Polish Chamber Orchestra. The joint efforts of Jerzy Maksymiuk and the directors Franciszek Wybrańczyk and Waldemar Dąbrowski laid the foundations for the highest quality, with which the Maestro's name remains inextricably linked.

When, as a young audience member, I attended concerts by the Polish Chamber Orchestra, I never imagined, even in my wildest dreams, that I would one day join the ensemble that grew out of it. Today, I feel a special sense of gratitude for the opportunity to work with Jerzy Maksymiuk.

Maestro – we wish you many more years filled with music and artistic energy!

Janusz Marynowski
Director of Sinfonia Varsovia

źródło: Archiwum Sinfonii Varsovii (wszystkie trzy zdjęcia)
source: Sinfonia Varsovia Archives (all three photos)



Jerzy Maksymiuk z Polską Orkiestrą Kameralną, Sala Kameralna Filharmonii Narodowej,
Warszawa, 1975 / Jerzy Maksymiuk with the Polish Chamber Orchestra, Warsaw
Philharmonic Chamber Music Hall, 1975

Franciszek Wybrańczyk, Jerzy Maksymiuk i sir Neville Marriner, Warszawa, 1982 /
Franciszek Wybrańczyk, Jerzy Maksymiuk and Sir Neville Marriner, Warsaw, 1982

Jerzy Maksymiuk z Polską Orkiestrą Kameralną podczas nagrań w wytwórni EMI, Londyn, 1978 /
Jerzy Maksymiuk with the Polish Chamber Orchestra during the recording session at EMI
in London, 1978



Wykonawcy Performers

Sinfonia Varsovia (Strawiński, Kilar)

Orkiestra Filharmonii Narodowej /

Warsaw Philharmonic Orchestra (Sibelius, Kilar)

Chór Filharmonii Narodowej /

Warsaw Philharmonic Choir (Ravel, Kilar)

Jerzy Maksymiuk – dyrygent / **conductor** (Strawiński, Sibelius)

Bartosz Michałowski – dyrygent / **conductor** (Ravel)

Krzysztof Urbański – dyrygent / **conductor** (Kilar)

oraz soliści / **and soloists:**

Diana Kuls-Ferreira – sopran / **soprano**

Martyna Jankowska – alt / **alto**

Andrzej Gręziak – tenor

Krzysztof Matuszak – bas / **bass**

Andrzej Sułek – gospodarz wieczoru / **host**

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.

Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.

Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.

It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Igor Strawiński / Stravinsky (1882–1971)

Fragmety suity z baletu *Ognisty ptak* /

Fragments from The Firebird Suite [11']

(1919)

Piekielny taniec czarownika Kościeja /

Infernal Dance of King Kashchei

Kotysanka / Lullaby

Finał / Finale

Jean Sibelius (1865–1957)

Finale: Andante. Allegro molto

z I Symfonii e-moll op. 39 /

from the Symphony No. 1 in E minor, Op. 39 [12']

(1899)

••• Przerwa (ok. 20 minut) / *Intermission* (ca 20 min.)

Maurice Ravel (1875–1937)

Trois chansons [7']

na chór *a cappella* / *for a cappella choir*

(1915)

Nicolette

Trois beaux oiseaux du Paradis

Ronde

Wojciech Kilar (1932–2013)

Exodus [23']

na chór mieszany i orkiestrę / *for mixed choir and orchestra*

(1981)



Jerzy Maksymiuk i Piotr Paleczny z Sinfonią Varsovią,
Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej, Warszawa, 1992 /
Jerzy Maksymiuk and Piotr Paleczny with Sinfonia Varsovia,
Warsaw Philharmonic Concert Hall, 1992





Jerzy Maksymiuk w Filharmonii Narodowej, Warszawa, 2024 /
Jerzy Maksymiuk at the Warsaw Philharmonic, 2024

Omówienie programu

Małgorzata Gąsiorowska

Batutą wyrzeźbić dźwięki

To artystyczne credo Jerzego Maksymiuka. Pierwszy był jednak fortepian. „Nie, pierwszy był strach” – zwierza się artysta uproszony o chwilę rozmowy przed koncertem z okazji siedemdziesięciolecia pracy artystycznej. Podkreśla z uporem owo siedemdziesięciolecie, bo choć nie ukrywa okrągłej daty urodzin, ważne są – jak twierdzi – lata, w których spełniał się jako muzyk zawodowy. Z muzyką zetknął się już w dzieciństwie. Od ojca, skrzypka amatora, dostał małe skrzypce. Długo na nich nie pograł. Z owymi skrzypcami i całym dobytkiem, wraz z rodziną przedzierał się z Grodna do Białegostoku. Przez pole minowe. Ojciec rzucał kamieniami i w miejscach, w których padały, wybuchały miny. Czyli tam droga była bezpieczna. Kilkuletni wówczas chłopiec był sparaliżowany strachem. Dziś twierdzi, że to go w jakiś sposób ukształtowało. Wywołało pragnienie bezwarunkowego poświęcenia się pasji, która już wtedy trawiła go od wewnątrz. Muzyka. W Białymstoku trafił do szkoły muzycznej, do klasy fortepianu. Ćwiczył zapamiętane, całymi godzinami. Także komponował. Gdy miał 12 lat jeden z jego utworów nadało radio białostockie. Tytuł? Twórca nie pamięta. Zapamiętał natomiast dobrze człowieka, któremu – jak twierdzi – zawdzięcza bardzo wiele. To Jan Tarasewicz, zapomniany kompozytor i pedagog. Pomógł naszemu bohaterowi w wielu sytuacjach, ale przede wszystkim odwoził go od zamiaru poświęcenia się karierze pianistycznej. „Masz wielki talent, także estradowy, ale za małe ręce, by zostać pianistą, powinieneś poświęcić się dyrygenturze” – usłyszał kiedyś od swojego mentora. Te słowa zapadły głęboko w serce młodego artysty i choć nadal grał i komponował, odnosił na tym polu sukcesy – o czym można przeczytać w licznych notach biograficznych – jednak dyrygentura zwyciężyła.

Przygotowując utwór dążę do perfekcji, do precyzji wykonania, bo tylko w ten sposób można osiągnąć pożądaną wyraz – mówi artysta. Czasami żądam rzeczy niemożliwych, na przykład pianissimo od tubisty czy szybkiego tempa od zespołu. Ale właśnie za ten specyficzny rytm, za energię i kolor, który udawało mi się wydobyć z różnych orkiestr byłem chwalony na świecie.

Zaproponowano mi, abym do koncertu jubileuszowego wybrał dwa utwory, właściwie fragmenty utworów. Trudna decyzja! Tyle jest genialnych dzieł. Wybrałem dwa – Strawińskiego i Sibeliusa. Strawiński – geniusz! Sibeliusa stanowczo za mało się u nas gra, a to wielki kompozytor. Mówi się, że neoromantyk, ale pisał własną muzykę.

Strawiński

Początki europejskiej kariery kompozytora wiążą się z osobą Siergieja Diagilewa, światłego mecenasa sztuki, twórcy sławnych Baletów Rosyjskich. Znakomity impresario, marzący o wszechstronnej promocji sztuki rosyjskiej w zachodniej Europie, skupił wokół siebie najwybitniejszych artystów epoki, wielu poznanych jeszcze w czasie działalności w Petersburgu. Jeden z nich, Aleksandr Benois – malarz i rysownik, podsunął pomysł stworzenia baletu opartego na rosyjskim folklorze. Materiału dostarczył zbiór bajek rosyjskiego badacza folkloru Aleksandra Afanasjewa. Napisanie libretta powierzono Michaiłowi Fokinowi, który zgrabnie połączył wydarzenia ze świata realnego z wątkami baśniowymi. Diagilew zwrócił się z prośbą o skomponowanie muzyki do Anatolija Ladowa, ale po jego odmowie wybór padł na 28-letniego, mało jeszcze znanego Igora Strawińskiego, z którym Diagilew nawiązał już współpracę, powierzając mu orkiestrację dwóch utworów Fryderyka Chopina do nowej wersji baletu *Sylfidy*. Kompozytor zgodził się, choć nie miał łatwego zadania. Musiał skomponować muzykę do istniejącego już libretta, w którym moce piekielne, uosobione przez złowrogię czarownicę Kościeja, zostają pokonane przez magiczne działania Ognistego Ptaka, uwalniającego więzione przez Kościeja księżniczki (na czele z carówną, ukochaną carewicza Iwana). Strawiński wykorzystał w swej pracy zarówno doświadczenia zdobyte podczas nauki u Nikołaja Rimskiego-Korsakowa, mistrza orkiestracji, jak i elementy rosyjskiej muzyki ludowej, które w genialny sposób przetworzył. Kierował się jednak przede wszystkim własną intuicją i wyobraźnią dźwiękową, osiągając rezultat, który przerósł wszelkie oczekiwania i przyniósł twórcy międzynarodową sławę. Premiera baletu *Ognisty Ptak* odbyła się 25 czerwca 1910 roku w Théâtre National de l'Opéra w Paryżu.

W 1911 roku kompozytor sporządził suitę orkiestrową, wykorzystując w niej najważniejsze partie baletu. Kolejne wersje suity – z 1919 i 1945 roku – napisane są na mniejszy skład orkiestrowy. Największą popularność zyskała suita z 1919 roku, z której usłyszymy dzisiaj trzy ostatnie części. To niezwykle wyzwanie dla dyrygenta, aby ukazać bogactwo tej partytury, która mieni się różnorodnością barw orkiestry, dynamizmem zmian, oryginalnym rysunkiem motywów przejmowanych przez coraz to inne instrumenty. *Piekielny taniec czarownika Kościeja* rozpoczyna się ostrym akordem całej orkiestry, a następnie, na tle dyskretnego *ostinato* kotłów i kontrabasów, rogi i fagoty z pomocą tuby (same nisko brzmiące instrumenty!) intonują synkopowany „piekielny” motyw, na który odpowiadają trąbki i puzony. Temat ten pojawia się w nieco zmodyfikowanej wersji i w łagodniejszej formie we fletach, ale kolejne instrumenty, które uosabiają groźne stwory – poddanych Kościeja, nie ustępują i wciągnięte do tańca intonują nowe motywy, powodując istic demoniczny, polirytmiczny chaos. Fragmenty infernalnego tańca sąsiadują tu z ostrymi, rytmicznymi akordami. Ale pod kontrolą Ognistego Ptaka taniec ów traci swą moc, zmęczone potwory kładą się do snu przy dźwiękach instrumentów dętych drewnianych i altówek, które płynnie prowadzą do kolejnej odsłony baletu – *Kołysanki*. Główny temat tej części, wysnuty z ludowej melodii, pojawia się w fagocie! Odpowiada mu obój, kolejne instrumenty przypominają przetworzony motyw altówek. Dialog fagotu z obojem powraca raz jeszcze, wreszcie *tremolo* instrumentów smyczkowych doprowadza do *Finale*. Róg solo intonuje kolejną, ludową melodię, z mistrzostwem ukazywaną w różnych ujęciach fakturalnych, zmiennych rytmach, niestabilnym metrum. Faktura się zagęszcza, wreszcie słyszymy finalny, potężny chorał całej orkiestry. Piekielne moce zostały pokonane, zatriumfowało dobro.

Sibelius

I Symfonia e-moll op. 39 Jeana Sibeliusa powstała w 1899 roku, czasie dla Finlandii bardzo trudnym, gdy kraj zmagał się z represyjną polityką cara Mikołaja II, próbującego ograniczyć autonomię Wielkiego Księstwa Finlandii połączonego z Rosją unią personalną. Sibelius był już wówczas znany jako wyraziciel uczuć patriotycznych i dążeń niepodległościowych narodu fińskiego. Nie deklarował tego wprost, swoje uczucia patriotyczne wyrażał w muzyce. Już w 1892 roku, komponując 5-częściowe dzieło *Kullervo* na sopran, baryton, chór męski i orkiestrę, sięgnął do *Kalevali*, fińskiego eposu narodowego zawierającego zbiór legend i baśni z krainy tysiąca jezior, zebranych przez poetę Eliasa Lönnrota. Poematy symfoniczne kompozytora, na czele

z Finlandią, przepojone są duchem miłości do wciąż zagrożonej ojczyzny. Manifestacją patriotyzmu stał się koncert, który odbył się w Helsinkach 26 kwietnia 1899 roku. Wykonano na nim dwa utwory Sibeliusa – *Pieśń Ateńczyków* op. 31 nr 3 na chór chłopięcy, chór męski, instrumenty dęte blaszane, kontrabas i perkusję oraz *I Symfonię*. Tekst do pierwszego utworu kompozytor zaczerpnął z wiersza szwedzkiego poety Viktora Rydberga w fińskim tłumaczeniu Paavo Cajandera. Przywołaną w wierszu historię z czasów starożytnych, której istotą była wola walki Ateńczyków z groźącym najazdem barbarzyńców, odebrano jako aluzję do ówczesnej sytuacji Finlandii. Z równym entuzjazmem przyjęto *I Symfonię*. Kompozytor po prawykonywaniu zrewidował partyturę i dziś usłyszymy czwartą część dzieła w tej właśnie wersji. Część tę rozpoczynają smyczki *unisono* na tle instrumentów dętych, przypominając klarinetowy motyw, którym rozpoczęła się *Symfonia*. W zwielokrotnionym brzmieniu temat ów – przetwarzany potem przez różne instrumenty – nabiera tragicznego wyrazu. W pełnym dramatyzmie momencie pojawia się nowy, liryczny motyw grany przez smyczki, ukazujący potem w coraz to innych konstelacjach instrumentalnych. Nie na darmo kompozytor określił tę część jako fantazję, tematy przybierają bądź refleksyjny bądź burzliwy charakter, prowadząc do pełnego patosu zakończenia. Całość *Symfonii* zamykają jednak dwa ciche akordy grane *pizzicato*, niczym symboliczne pożegnanie z XIX wiekiem.

Ravel

Trois chansons na chór *a cappella* Maurice'a Ravela do słów własnych kompozytora powstawały w latach 1914–1915. Artysta przebywał wówczas w Paryżu, czekając na pozytywne rozpatrzenie jego prośby o wcielenie do wojska. Został kierowcą ciężarówki, co stanowiło kompromis zawarty z władzami wojskowymi. Z powodu słabego zdrowia nie przydzielono go do lotnictwa. *Trois chansons* stanowią artystyczną odpowiedź na grozę wojny w formie jak najdalszej od patosu czy dramatycznej narracji. Ravel nawiązał do stylu francuskiej, polifonicznej chanson z XVI wieku z jej lekkością przebiegu i dźwiękowym wyrafinowaniem. Również w tekstach znajdziemy ślady dawnych, pouczających historii. Kim bowiem jest Nicolette z pierwszej pieśni, jeżeli nie Czerwonym Kapturkiem, który, unikając pokus, uległ jednak złudnemu czarowi bogactwa? W trzeciej pieśni odnajdujemy konflikt pokoleń, gdy młodzi lekceważą przestrogi starszych. Jedynie druga pieśń nawiązuje bezpośrednio do wojny. Różna jest forma tych trzech miniatur. *Nicolette* to temat z trzema wariacjami, w których ukrywają się kusiele: wilk, paż i bogacz. W wariacjach temat ukazuje

się w różnych głosach, zmiennym tempie i ze zróżnicowanym akompaniamentem. Druga pieśń, *Trois beaux oiseaux du Paradis*, to wyrafinowane rondo, w którym liryczny temat ukazany przez sopran solo jest pytaniem skierowanym przez dziewczynę do trzech rajskich ptaków, reprezentujących narodowe kolory Francji: błękit, biel i czerwień. Dziewczyna pyta o los ukochanego, który poszedł na wojnę i dopiero po wypowiedzi czerwonego ptaka rozumie, że jej miły zginął. W żywym *Ronde* kompozytor nawiązuje do baskijskiej muzyki ludowej.

Kilar

Exodus na chór mieszany i orkiestrę Wojciecha Kilara powstał w 1981 roku. Nawiązanie w tytule do biblijnej *Księgi Wyjścia* odczytano wówczas w analogii do sytuacji w Polsce – powstania pierwszego, niezależnego od władz komunistycznych związku zawodowego „Solidarność”. W samej koncepcji Kilar wzorował się na pomysłe zastosowanym przez Maurice’a Ravela w *Boléro*, polegającym na powtarzaniu w różnych ujęciach i wzrastającej dynamice jednego wątku. Podstawę kompozycji Kilara stanowi tradycyjna melodia żydowska zaczerpnięta z nagrania jednego z kantorów. Pojawia się w utworze po raz pierwszy w partii klarnetu, po wstępnym preludium dwóch harf. Następnie jest rozwijana, przeobrażana i ukazywana w różnych ujęciach orkiestrowych aż do finału, w którym chór w ekstatyczny sposób powtarza po łacinie słowa dziękczynienia. Źródłem dla nich stała się przede wszystkim biblijna *Księga Wyjścia*.

Short programme note

Małgorzata Gąsiorowska

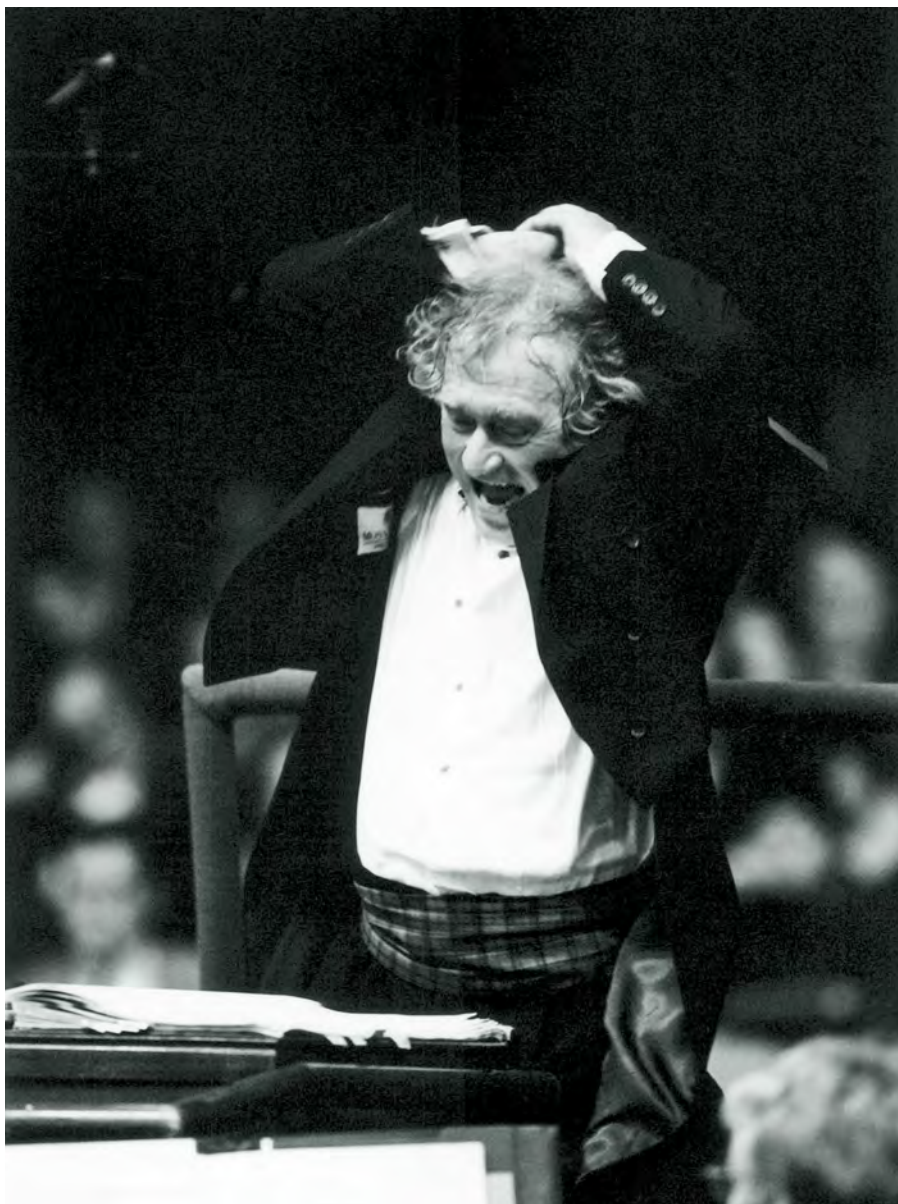
The concert marking the 70th anniversary of Jerzy Maksymiuk's artistic work takes an unusual form. In the first part, the honouree himself will take to the conductor's podium to conduct excerpts from two works of his own choosing – Igor Stravinsky's *The Firebird Suite* and the finale of Jean Sibelius's Symphony No. 1. The second part of the concert is a tribute to the Master by the artistic directors of the Warsaw Philharmonic – Bartosz Michałowski, who leads the Philharmonic Choir, and artistic director Krzysztof Urbański.

The music for the ballet *The Firebird*, commissioned by Sergei Diaghilev, founder of the Ballets Russes, was Igor Stravinsky's first major success. The work premiered in 1910 at the Théâtre National de l'Opéra in Paris. Of the three suites composed by the composer, the most popular is the one from 1919, from which we shall hear the last three movements: 'Infernal Dance of King Kashchei', 'Lullaby' and 'Finale'. It is a riot of orchestral colours, shifting moods and wonderfully reworked folk motifs.

The premiere of Jean Sibelius's Symphony No. 1 took place in 1899 in Helsinki. The composer subsequently revised the score. The finale, described as a fantasia, begins with a motif recalling the opening of the Symphony's first movement.

Maurice Ravel's *Trois chansons for a cappella choir*, set to the composer's own words, were composed between 1914 and 1915. The work constitutes an artistic response to the horrors of war in a form as far removed as possible from pathos or dramatic narrative. Ravel drew on the style of the French polyphonic chanson of the 16th century, with its lightness and sonic sophistication.

Wojciech Kilar's *Exodus* for mixed choir and orchestra is a work composed in 1981. It is based on a traditional Jewish melody taken from a recording of one of the cantors. In the concept itself, the composer drew inspiration from the approach used by Maurice Ravel in *Boléro*, which involves the repetition of a single theme in various variations and with increasing dynamics. In the finale, the choir sings Latin words inspired by the Holy Scriptures, particularly the Book of Exodus.



Jerzy Maksymiuk, Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej, Warszawa, 1998 /
Jerzy Maksymiuk, Warsaw Philharmonic Concert Hall, 1998

Teksty

Trois chansons

muzyka i słowa: Maurice Ravel

przekład: Martyna M. Lemańczyk

Nicolette

*Nicolette, à la vesprée,
S'allait promener au pré,
Cueillir la pâquerette,
La jonquille et le muguet.
Toute sautillante, toute guillerette,
Lorgnant ci, là, de tous les côtés.*

*Rencontra vieux loup grognant
Tout hérissé, l'œil brillant :
« Hé là ! ma Nicolette,
Viens-tu pas chez Mère Grand ? »
A perte d'haleine, s'enfuit Nicolette,
Laisant là cornette et socques blancs.
Rencontra page joli.*

*Chausses bleues et pourpoint gris :
« Hé là ! ma Nicolette,
Veux-tu pas d'un doux ami ? »
Sage, s'en retourna,
Pauvre Nicolette,
Très lentement le cœur bien marri.*

*Rencontra seigneur chenu,
Tors, laid, puant et ventru.
« Hé là ! ma Nicolette,
Veux-tu pas tous ces écus ? »
Vite fut en ses bras, Bonne Nicolette,
Jamais au pré n'est plus revenue.*

Nikoletka

*Śliczna Nikoletka, już pod wieczór prawie,
Na kwitnącą łąkę chciała się wyprawić,
Och, ach! Hasać po nagietkach,
Po firletkach, po trawie.
W radosnych podskokach biegnie przez poletka,
Zerka tu i ówdzie, myśli o zabawie.*

*Napotkała wilka ze zjeżoną grzywą:
Wilk warczy, kły szczerzy, patrzy na nią krzywo:
„Hej, ha! Wszak to Nikoletka
Do swej babci gna żywo!”
Co tchu w piersiach umknęła biedna Nikoletka,
Gubiąc czepek, chodaki w krzacz porosłych
pokrzywą.*

*Napotkała pазia, pięknego młodziana,
W błękitnych płudrach i szarych kaftanach.
„Och, ach! Wszak to Nikoletka!
Nie szukasz kochasia, w miłości kompana?”
Odwróciła głowę, mądra Nikoletka,
Tłumiąc serca porywy, odeszła, stroskana.*

*Spotkała magnata: włos tknięty siwizną,
Brzydki, krzywy, brzuchaty i trąci zgnilizną.
„Hej, ha! Wszak to Nikoletka!
Chcesz fortuny mej liznąć?”
Padła w jego objęcia prędko Nikoletka
I już więcej nie przyszła na łąkę tę żyzną.*

Trois beaux oiseaux du Paradis

Trois beaux oiseaux du Paradis,
(Mon ami z'il est à la guerre)
Trois beaux oiseaux du Paradis
Ont passé par ici.

Le premier était plus bleu que ciel,
(Mon ami z'il est à la guerre)
Le second était couleur de neige,
Le troisième rouge vermeil.

« Beaux oiselets du Paradis,
(Mon ami z'il est à la guerre)
Beaux oiselets du Paradis,
Qu'apportez par ici ? »

« J'apporte un regard couleur d'azur.
(Ton ami z'il est à la guerre) »
« Et moi, sur beau front couleur de neige,
Un baiser dois mettre, encor plus pur ».

« Oiseau vermeil du Paradis,
(Mon ami z'il est à la guerre)
Oiseau vermeil du Paradis,
Que portez-vous ainsi ? »

« Un joli cœur tout cramoisi...
(Ton ami z'il est à la guerre) »
« Ah ! je sens mon cœur qui froidit...
Emportez-le aussi ».

Trzy rajskie ptaki, trzy ptaki wspaniałe

Trzy rajskie ptaki, trzy ptaki wspaniałe
(Mój miły szedł na wojenkę),
Trzy rajskie ptaki, trzy ptaki wspaniałe
Do mnie tu dziś przyleciały.

Ten pierwszy jest błękitniejszy od nieba
(Mój miły szedł na wojenkę),
Ten drugi piórka ma w barwie śniegu,
Trzeci szkarlatem olśniewa.

„O, moje piękne rajskie ptaszyny
(Mój miły szedł na wojenkę),
O, moje piękne rajskie ptaszyny,
Jakie niesiecie nowiny?”

„Niosę wejrzenie jak lazur przejrzyste
(Twój miły szedł na wojenkę),
„Ja zaś na czoło składam białeńkie
Pocałunek niżli ono czystszy”.

„A ty, szkarlatna rajaska ptaszyno
(Mój miły szedł na wojenkę),
A ty, szkarlatna rajaska ptaszyno,
Z jaką przybywasz nowiną?”

„Przynoszę ci serce krwistoczerwone...
(Twój miły szedł na wojenkę).
„Zamarło me serce jak gromem rażone...
Ach, weź je ze sobą w tamtą, gorzką stronę”.

Ronde

[Les vieilles]

N'allez pas au bois d'Ormonde,
 Jeunes filles, n'allez pas au bois :
 Il y a plein de satyres, de centaures, de malins
 sorciers,
 Des farfadets et des incubes,
 Des ogres, des lutins,
 Des faunes, des follets, des lamies,
 Diables, diablots, diabolins,
 Des chèvre-pieds, des gnomes, des démons,
 Des loups-garous, des elfes, des myrmidons,
 Des enchanteurs et des mages,
 Des stryges, des sylphes, des moines-bourrus,
 Des cyclopes, des djinns, gobelins,
 Korrigans, nécromants, kobolds...
 Ah ! N'allez pas au bois d'Ormonde
 N'allez pas au bois.

[Les vieux]

N'allez pas au bois d'Ormonde,
 Jeunes garçons, n'allez pas au bois :
 Il y a plein de faunes, de bacchantes
 et de males fées,
 Des satyresses, des ogresses et des babaïagas,
 Des centaures et des diabliesses,
 Goules sortant du sabbat,
 Des farfadettes et des démons,
 Des larves, des nymphes, des myrmidones,
 Hamadryades, dryades, naïades, ménades,
 thyades,
 Follettes, lémures, gnomides,
 Succubes, gorgones, gobelines...
 N'allez pas au bois d'Ormonde.

[Filles et garçons]

N'irons plus au bois d'Ormonde,
 Hélas ! plus jamais n'irons au bois.
 Il n'y a plus de satyres, plus de nymphes ni de
 males fées.

Rondo

[Stare kobiety]

Nie przychodźcie do lasu Ormonde,
 O, dziewczęta, nie chodźcie w ten las:
 Roi się tam od satyrów, od centaurów,
 chochlików,
 Od inkubów i czarnoksiężników,
 Od ogrów i od krasnali,
 Faunów, lamii i błędnych ogników,
 Od diabłów, diabełków, diablików,
 Od czartów, od gnomów, demonów,
 Wilkotaków, elfów, myrmidonów,
 Od wiedźminów i magów,
 Strzygów, sylfów, antropofagów,
 Cyklopów, korriganów, dżinów,
 Nekromantów, koboldów, goblinów...
 Ach! Nie chodźcie do lasu Ormonde,
 Nie chodźcie w ten las.

[Starcy]

Nie przychodźcie do lasu Ormonde,
 Chłopcy moi, nie chodźcie w ten las:
 Tam grasują faunice, złe wróżki,
 bachantki,
 Baby Jagi, satyrzyce i inne mutantki,
 Centaurydy i różne diablice,
 Wprost z sabatu tam mkną czarownice,
 Są sukuby, wiedźmy, demonice,
 Myrmidonki, nimfy, upiorzyce,
 Hamadriady, meliady, najady, menady,
 tyjady,
 Gnomki, lemurie i błędne ogniczki,
 Gorgony, goblinki, chochliczki...
 Nie chodźcie do lasu Ormonde.

[Chłopcy i dziewczęta]

Już nie idźmy do lasu Ormonde,
 Nigdy więcej nie idźmy w ten las.
 Nie ma tam już satyrów ani nimf,
 ani wiedźm.

*Plus de farfadets, plus d'incubes,
 Plus d'ogres, de lutins,
 Plus d'ogresses, non.
 De faunes, de follets, de lamies,
 Diables, diablots, diabolotins,
 De satyresses, non.
 De chèvre-pieds, de gnomes, de démons
 Plus de faunesses, non !
 De loups-garous, ni d'elfes, de myrmidons,
 Plus d'enchanteurs ni de mages, de stryges,
 de sylphes,
 De moines-bourrus,
 De centaures, de naïades, de thyades
 Ni de ménades, d'hamadryades, dryades,
 Follettes, lémures, gnomides, succubes,
 gorgones, gobelines,
 De cyclopes, de djinns,
 De diabloteaux, d'éfrits, d'aegyptans,
 de sylvains, gobelins,
 Korrigans, nécromans, kobolds...
 N'allez pas au bois d'Ormonde,
 Les malavisées vieilles,
 Les malavisés vieux
 Les ont effarouchés. Ah !*

*Brak chochlików, demonów,
 Ogrów, skrzatów i gnomów,
 Nawet ogrzyc już nie ma, o nie.
 Faunów, lamii i błędnych ogników,
 Nie ma diabłów, diabełków, diablików,
 I satyrzyc też nie.
 Czartów, gorgon, czarodziejów i gnomów,
 Ani faunic, już nie!
 Wilkołaków, elfów, myrmidonów
 Ni wiedźminów, ni strzyg, ni sylfów,
 ni magów,
 Brak inkubów i antropofagów.
 Znikły najady, menady, tyjady,
 Centaurydy i hamadriady,
 Błędne ogniczki, lemurie, gnomessy,
 sukuby, goblinki,
 Cyklopi, dżiny i dżinnki,
 Ulotniły się diablęta, ifryty, gobliny,
 znikli aegipani, odeszli sylwani,
 Nekromanci, koboldy, korrigani...
 Nie idźmy już do lasu Ormonde,
 Bezmyślne staruchy,
 Bezmyślni starcy
 Przepłoszyli wszystko aż strach. Ach!*

Exodus

muzyka: Wojciech Kilar

słowa łaćcińskie inspirowane Pismem Świętym

*Domine!
 Domine Deus!
 Domine Deus unus!
 Ecce venit populus tuus, Domine!
 Alleluia!
 Hosanna homini!
 Hosanna ei, qui venit hodie
 in nomine Domini!
 Hosanna!*

*Panie!
 Panie Boże!
 Panie Boże jedyny!
 Oto przybywa lud Twój, Panie!
 Alleluja!
 Hosanna człowiekowi!
 Hosanna temu, który przychodzi dziś
 w imię Pańskie!
 Hosanna!*



Jerzy Maksymiuk

dyrygent / conductor

Urodził się w Grodnie w 1936 roku. Studiował kompozycję w klasie Piotra Perkowski (dyplom w 1962 roku), grę na fortepianie w klasie Jerzego Lefeld (dyplom w 1964 roku) i dyrygenturę w klasie Bogusława Madeya (dyplom w 1969 roku) w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. W 1961 roku zdobył I nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy, ale pianistykę porzucił na rzecz dyrygentury.

W 1972 roku założył Polską Orkiestrę Kameralną, uznaną wkrótce przez wielu krytyków za jedną z najlepszych orkiestr na świecie. Zespół pod jego batutą koncertował w tak prestiżowych salach, jak Carnegie Hall, Wiener Musikverein, a także na słynnym londyńskim festiwalu BBC Proms. Sukcesy odniesione z Polską Orkiestrą Kameralną zaowocowały podpisaniem kontraktu z wytwórnią płytową EMI. W 1975 roku Jerzy Maksymiuk został pierwszym dyrygentem Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia, z którą dwukrotnie odbył tournée po Europie i Stanach Zjednoczonych. W latach 1983–1991 kierował BBC Scottish Symphony Orchestra (koncerty m.in. podczas BBC Proms oraz tournée), a jako wyraz uznania jego

osiągnięć w pracy z tym zespołem otrzymał tytuł Conductor Laureate (dyrygent honorowy). W 1990 roku artysta rozpoczął współpracę z English National Opera, w której poprowadził premierowe przedstawienia *Don Giovanni* Wolfganga Amadeusa Mozarta i *Zemsty nietoperza* Johanna Straussa. Występował z tak znakomitymi orkiestrami, jak London Symphony Orchestra, London Philharmonic Orchestra, Orchestre National de France czy Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra. Zawsze koncertował też w kraju, często z wyróżnianą przez siebie Sinfonią Varsovią.

Jerzy Maksymiuk nagrał ponad 100 płyt, m.in. dla wytwórni EMI (13 albumów), Hyperion i Naxos. Wiele z nich uhonorowanych zostało nagrodami, m.in. za rejestrację *The Confession of Isobel Gowdie* Jamesa MacMillana z BBC Scottish Symphony Orchestra dyrygent otrzymał Gramophone Award w kategorii „Best Concerto of the Year” (1992). Jest jednym z dwóch polskich artystów odznaczonych przez Elgar Society prestiżowym złotym medalem za popularyzowanie muzyki Edwarda Elgara.

Jerzy Maksymiuk jest również kompozytorem utworów symfonicznych, kameralnych, baletów, pieśni i muzyki filmowej. Już podczas studiów rozpoczął współpracę z reżyserami, m.in. z Czesławem Petelskim, Wojciechem Hasem i Krzysztofem Zanussim. Łącznie ogromny dorobek artysty obejmuje muzykę do ponad 100 filmów dokumentalnych i fabularnych. Obecnie pochłania go komponowanie muzyki symfonicznej. W ostatnich latach powstały m.in. takie kompozycje, jak *Liście gdzieniędzie spadające* na orkiestrę kameralną i fortepian (2011), *Vers per archi* na orkiestrę smyczkową (2014), *Arbor vitae II* na sopran, trzy akordeony i orkiestrę symfoniczną (2018), dedykowany zespołowi Motion Trio utwór *Gdy marzenia płoną* na trzy akordeony (2021) oraz fantazja na fortepian i orkiestrę *W ogrodzie marzeń* (2024).

Artystę uhonorowano wieloma odznaczeniami, w tym najwyższym odznaczeniem państwowym – Orderem Orła Białego, a także m.in. Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, Diamentową Batutą Polskiego Radia, nagrodą Fundacji Kultury Polskiej Złote Berło, Złotym Fryderykiem. Jest Honorowym Obywatелем Miasta Białystok. Szczyci się tytułami doktora honoris causa nadanymi przez University of Strathclyde w Glasgow, Uniwersytet w Białymstoku, Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy oraz warszawski Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina.

Born in Grodno in 1936, Jerzy Maksymiuk studied composition in Piotr Perkowski's class (graduating in 1962), piano in Jerzy Lefeld's class (graduating in 1964) and conducting in Bogusław Madey's class (graduating in 1969) at the Higher State School of Music in Warsaw. In 1961, he won first prize at the Ignacy Jan Paderewski National Piano Competition in Bydgoszcz but abandoned piano in favour of conducting.

In 1972, he founded the Polish Chamber Orchestra, soon recognised by many critics as one of the finest orchestras in the world. Under his baton, the ensemble performed in such prestigious venues as Carnegie Hall, the Wiener Musikverein, and at the famous BBC Proms festival in London. The successes achieved with the Polish Chamber Orchestra led to the signing of a contract with the EMI record label. In 1975, Jerzy Maksymiuk became the principal conductor of the Grand Polish Radio Symphony Orchestra (WOSPR) in Katowice, with which he toured Europe and the United States on two occasions. Between 1983 and 1991, he led the BBC Scottish Symphony Orchestra (giving concerts at the BBC Proms and on tour, amongst other engagements), and in recognition of his achievements with the ensemble, he was awarded the title of Conductor Laureate. In 1990, the artist began a collaboration with the English National Opera, where he conducted the premiere performances of Wolfgang Amadeus Mozart's *Don Giovanni* and *Die Fledermaus* by Johann Strauss the Son. He has performed with such distinguished orchestras as the London Symphony Orchestra, London Philharmonic Orchestra, Orchestre National de France and Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra. He has also always performed in Poland, often with Sinfonia Varsovia, an ensemble he holds in high regard.

Jerzy Maksymiuk has recorded over 100 albums, including for EMI (13 albums), Hyperion and Naxos. Many of these have won awards; for instance, for his recording of James MacMillan's *The Confession of Isobel Gowdie* with the BBC Scottish Symphony Orchestra, the conductor received the Gramophone Award in the 'Best Concerto of the Year' category (1992). He is one of two Polish artists to have been awarded with the prestigious Elgar Society Medal for promoting the music of Edward Elgar.

Jerzy Maksymiuk is also a composer of symphonic and chamber works, ballets, songs and film music. Whilst still a student, he began collaborating with film directors, including Czesław Petelski, Wojciech Has and Krzysztof Zanussi. In total, the artist's vast body of work includes music for over 100 documentary and feature films. He is currently absorbed in composing symphonic music. In recent years, he has written works such as *Leaves Falling Here and There* for chamber orchestra and piano (2011), *Vers per archi* for string orchestra (2014), *Arbor vitae II* for sorano, three

accordions and symphony orchestra (2018), *When Dreams Burn* for three accordions (2021), dedicated to the Motion Trio, and the fantasy for piano and orchestra *In the Garden of Emotions* (2024).

The artist has been honoured with numerous awards, including the highest state honour – the Order of the White Eagle – as well as, amongst others, the Gloria Artis Gold Medal for Merit to Culture, the Polish Radio Diamond Baton, the Polish Culture Foundation's Golden Sceptre Award, and the Golden Fryderyk. He is an Honorary Citizen of the City of Białystok. He holds honorary doctorates from the University of Strathclyde in Glasgow, the University of Białystok, the Feliks Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz, and the Chopin University of Music in Warsaw.



Bartosz Michałowski

dyrygent / conductor

Ukończył z wyróżnieniem Wydział Dyrygentury Chóralnej Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu. W latach 1998–2005 był asystentem Stefana Stuligrosza i dyrygentem „Poznańskich Słowików” – Chóru Chłopięcego i Męskiego Filharmonii Poznańskiej.

Jest zwycięzcą IX Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów Chóralnych w Poznaniu, w którym wyróżniono go również za świadomość pracy nad emisją głosu w zespole chóralnym. W 2015 roku otrzymał Orphée d’Or de l’Académie du Disque Lyrique w Paryżu oraz nominację do nagrody Fryderyk, którą został wyróżniony w 2020 roku za nagranie wraz z Chórem Filharmonii Narodowej opery *Hagith* Karola Szymanowskiego. Otrzymał także dwie nominacje do International Classical Music Awards 2022. Założyciel, dyrektor artystyczny i dyrygent Poznańskiego Chóru Kameralnego, pomysłodawca i dyrektor Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego „Opus 966” oraz ogólnopolskich projektów edukacyjnych.

W trakcie swojej dotychczasowej pracy z Chórem Filharmonii Narodowej poprowadził w siedzibie Filharmonii i poza nią kilkadziesiąt koncertów, przygotował zespół do prawykonania opery sakralnej *Mojżesz* Antona Rubinsteina pod dyrekcją Michała Jurowskiego (zarejestrowanej w 2018 roku), wykonania i premierowego nagrania opery *Paria* Stanisława Moniuszki we włoskiej wersji językowej oraz do kilkuset koncertów wokально-instrumentalnych Chóru i Orkiestry Filharmonii Narodowej.

W kwietniu 2024 roku Chór Filharmonii Narodowej pod jego dyrekcją nagrał nową płytę – *Paweł Łukaszewski. The Adoration.*

Artysta zapraszany jest do udziału w słynnych festiwalach, takich jak Schleswig-Holstein Musik Festival czy Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena. Regularnie współpracuje z renomowanymi instytucjami i orkiestrami. Ma w swym dorobku liczne prawykonania.

Równolegle z aktywną działalnością dyrygencką przez wiele lat doskonalił umiejętności i wiedzę z zakresu emisji. Jest wykładowcą Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, ma stopień doktora.

Bartosz Michałowski graduated with distinction in choral conducting from Ignacy Jan Paderewski Music Academy in Poznań. In 1998–2005, he was assistant to Stefan Stuligrosz and conductor of the ‘Poznań Nightingales’ Boys’ and Men’s Choir.

He won first prize in the 9th Polish National Choral Conductors Competition in Poznań, as well as a special prize for his diligent work on voice production with choirs. In 2015, he won the Orphée d’Or de l’Académie du Disque Lyrique in Paris, and was nominated for one of the Polish record industry’s Fryderyk awards. In 2020, he received a Fryderyk for a recording of Karol Szymanowski’s opera *Hagith* (with the Warsaw Philharmonic Choir). He also received two nominations for the International Classical Music Awards 2022. Bartosz Michałowski is the founder and artistic director of Poznań Chamber Choir, one of the leading Polish ensembles of its kind, and of the ‘Opus 966’ Polish Composition Competition and of various national educational projects.

During his work with the Warsaw Philharmonic Choir, he has conducted dozens of concerts both at the Philharmonic’s headquarters and elsewhere; he prepared

the ensemble for the world premiere of Anton Rubinstein's sacred opera *Moses* under the baton of Mikhail Yurovsky (recorded in 2018), the performance and premiere recording of Moniuszko's opera *Paria* in the Italian language version, and for several hundred vocal-instrumental concerts by the Warsaw Philharmonic Choir and Orchestra.

In April 2024, the Warsaw Philharmonic Choir under his direction recorded a new album – *Paweł Łukaszewski. The Adoration*.

The artist has participated in renowned festivals including the Schleswig-Holstein Musik Festival and Ludwig van Beethoven Easter Festival, and has collaborated regularly with renowned institutions and orchestras. He has numerous first performances to his credit.

In addition to gaining experience as a conductor, Bartosz Michałowski has spent many years working on enhancing his skills and knowledge in the field of voice production. He holds a PhD and is a lecturer at the Chopin University of Music.



Krzysztof Urbański

dyrygent / conductor

We wrześniu 2025 roku Krzysztof Urbański rozpoczął drugi sezon na stanowisku dyrektora artystycznego Filharmonii Narodowej w Warszawie oraz głównego dyrygenta Berner Symphonieorchester. Od 2022 roku jest również głównym dyrygentem gościnnym Orchestra della Svizzera italiana.

Krzysztof Urbański występował jako dyrygent gościnny m.in. z Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic i San Francisco Symphony.

W latach 2011–2021 artysta pełnił funkcję dyrektora muzycznego Indianapolis Symphony Orchestra, a w latach 2010–2017 głównego dyrygenta i kierownika artystycznego Trondheim Symfoniorkester & Opera; w 2017 roku został mianowany honorowym dyrygentem gościnnym tej orkiestry. Był także głównym dyrygentem gościnnym Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) oraz NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

W 2007 roku Krzysztof Urbański zdobył pierwszą nagrodę w Prague Spring Conducting Competition, a w 2015 roku został laureatem Leonard Bernstein Award podczas Schleswig-Holstein Musik Festival.

Wraz z NDR Elbphilharmonie Orchester dyrygent zarejestrował utwory Witolda Lutosławskiego, *IX Symfonię* Antonína Dvořáka, *Święto wiosny* Igora Strawińskiego, *V Symfonię* Dmitrija Szostakowicza i utwory Richarda Straussa – wszystkie pod szyldem Alpha Classics. Jego dyskografia obejmuje również płytę z utworami Fryderyka Chopina na fortepian i orkiestrę, nagraną dla wytwórni Deutsche Grammophon z Janem Lisieckim i NDR Elbphilharmonie Orchester (album otrzymał nagrodę ECHO Klassik) oraz zarejestrowany z Sol Gabetą i Berliner Philharmoniker dla wytwórni Sony *I Koncert wiolonczelowy* Bohuslava Martinů.

In September 2025, Krzysztof Urbański entered the second season of his tenures as Music & Artistic Director of the Warsaw Philharmonic and as Chief Conductor of the Berner Symphonieorchester. He is Principal Guest Conductor of the Orchestra della Svizzera italiana (since 2022).

Krzysztof Urbański appeared as a guest conductor with the Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic and the San Francisco Symphony, among others.

The artist served as Music Director of the Indianapolis Symphony Orchestra (2011–2021) and as Chief Conductor and Artistic Leader of the Trondheim Symfoniorkester & Opera (2010–2017); in 2017, he was appointed Honorary Guest Conductor of this orchestra. He was Principal Guest Conductor of the Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) and of the NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

In 2007, Krzysztof Urbański was awarded the First Prize in the Prague Spring Conducting Competition and in 2015, he received the Leonard Bernstein Award at the Schleswig-Holstein Musik Festival.

With the NDR Elbphilharmonie Orchester he recorded albums of Witold Lutosławski's works, Antonín Dvořák's *Symphony No. 9*, Igor Stravinsky's *Rite of Spring*,

Dmitri Shostakovich's Symphony No. 5 and Richard Strauss' works; all on Alpha Classics. His discography also includes Fryderyk Chopin's small pieces for piano and orchestra with Jan Lisiecki and the NDR Elbphilharmonie Orchester for Deutsche Grammophon which received an ECHO Klassik Award, and Bohuslav Martinů's Cello Concerto No. 1 with Sol Gabetta and the Berliner Philharmoniker recorded for Sony.

Sinfonia Varsovia



I Skrzypce / First Violins

Jakub Haufa

II koncertmistrz /
concertmaster

Artur Gadzała
solista / soloist

Łukasz Turcza

Anna Gotartowska

Edyta Czyżewska

Katarzyna

Gilewska-Zagrodzińska

Krzysztof Oczko

Agnieszka Zdebska

Magdalena Krzyżanowska

Dominika Haufa

Karolina Gutowska

Magdalena Sokalska

II Skrzypce / Second Violins

Kamil Staniczek

lider / principal

Zofia Endzelm-Iwańska

zastępca lidera /

associate principal

Sławomira Wilga

solista / soloist

Krystyna

Walkiewicz-Rzeczycka

Artur Konowalik

inspektor, koordynator
pracy artystycznej / first

inspector, artistic coordinator

Agnieszka Guz-Tarnowska

Ewelina Misztal

Olivia

Bujnowicz-Wadowska

Paulina Kusa

Anna Toporkiewicz-Muras

Altówki / Violas

Katarzyna Budnik

lider / principal

Mateusz Doniec

solista / soloist

Tomasz Rosiński

solista / soloist

Grzegorz Stachurski

solista / soloist

Dariusz Kisielewski

Anna Loska

Emanuel Ogrodniczek**

Michał Wierczak**

Wiolonczele / Cellos

Marcel Markowski
lider / principal

Katarzyna Drzewiecka-
-Szlachcikowska

solista / soloist

Krystyna Wiśniewska

solista / soloist

Piotr Krzemionka

Kamil Mysiński

Mateusz Błaszczak

Kontrabasy / Double Basses

Michał Sobuś

zastępca lidera / associate
principal

Mateusz Wadowski

Kacper Bardzki

Maciej Kozioł

Radostaw Nur**



Flety / Flutes

Andrzej Krzyżanowski
I flet, II inspektor / principal,
second inspector
Hanna Turonek

Oboje / Oboes

Arkadiusz Krupa
I obój / principal
Adam Szlęzak

Klarnety / Clarinets

Radosław Soroka
I klarnet / principal
Aleksander Romański

Fagoty / Bassoons

Piotr Kamiński
I fagot / principal
Wiesław Wołoszynek

Waltornie / Horns

Łukasz Podłucki
I waltornia / principal
Paweł Piętka
I waltornia / principal
Magdalena Milton
Roman Sykta

Trąbki / Trumpets

Jakub Waszczeniuk
I trąbka / principal
Jan Harasimowicz
I trąbka / principal
Andrzej Tomczok

Puzony / Trombones

Marek Żwirdowski
I puzon / principal
Tomasz Świątczyński
Mariusz Opaliński

Tuba / Tuba

Krzysztof Mucha

Kotły / Timpani

Piotr Kostrzewa

Perkusja / Percussion

Karol Krasieński
kotły / timpani*
Piotr Domański**
Wawrzyniec Dramowicz**

Harfa / Harp

Zuzanna Elster

Fortepian / Piano

Agnieszka Kopacka**

* instrument dodatkowy / additional instrument

** muzyk gościnnie / guest musician

Chór Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Choir

Bartosz Michałowski

Dyrektor chóru, dyrygent /
Choir Director, Conductor

Justyna Pakulak

Dyrygent / Conductor

Henryk Wojnarowski

Honorowy dyrektor chóru /
Honorary Choir Director



Sopran / Sopranos

Katarzyna Bienias

Urszula Bozik

Marta

Czarkowska-Lawaty

Magdalena Dobrowolska

Monika

Dobrzyńska-Krysiak

Alicja Gala

Anna Jasińska

Kinga Jaskowska

Justyna Jedynek-Obłóza

Katarzyna

Kalisz-Kędziorek

Aneta Kapla-Marszałek

Michalina

Kraska-Szatkowska

Anastazja Marusiak

Małgorzata

Miłkowska-Cieśla

Marta Mularczyk

Maria Muszyńska

Inga Pośkutè-Królak

Magdalena Schabowska

Ewelina

Siedlecka-Kosińska

Sylwia Sikorska

Samitra Suwannarit

Barbara Szczerbaczewicz

Ewa Wołoszkiewicz

Alty / Altos

Jadwiga Bartnik

Grażyna Cesarczyk

Beata Dąbrowska

Brygida

Dobber-Sienkiewicz

Joanna Dudzińska

Anna Fijałkowska

Joanna Gontarz

Małgorzata

Hennig-Pochwat

Marzanna Jadczak

Olga Janiec

Martyna Jankowska

Jolanta

Kaczyńska-Lechnio

Dominika Kazimierska

Anna Kozłowska

Zuzanna Kozłowska

Anna Krawczuk

Diana Kuls-Ferreira

Ewa Mieczkowska

Aleksandra Pawluczuk

Urszula Rodowicz

Eliza Sikora

Małgorzata

Spodniewska-Szyndler

Anna

Stawarz-Moszczyńska

Agata Szmuk

Marta Wiktorzak



Tenory / Tenors

Mariusz Cyciura
Andrzej Gręziak
Marcin Jaskowski
Wojciech Kołbuk
Paweł Kucharczyk
Henryk Kutysz
Mariusz Latek
Robert Lawrence
Andrzej Marusiak
Adam Miroszczuk
Bartosz Nowak
Adam Sławiński
Kacper Szemraj
Marek Szwajkowski
Zbigniew Tupczyński
Tomasz Warmijak
Grzegorz Wiśniewski
Tadeusz Wiśniewski
Daniel Woźniak
Emil Zwoliński
Damian Żebrowski

Basy / Basses

Krzysztof Chalimoniuk
Maciej Falkiewicz
Wiktor Gniazdowski
Dariusz Golec
Mirośław Grabski
Sebastian Gunerka
Adam Kaczyński
Łukasz Kocur
Miłosz Kondraciuk
Andrzej Kozłowski
Bogumił Kozłowski
Krzysztof Matuszak
Marian Parczała
Piotr Stawarski
Roman Wawreczko
Piotr Widlarz
Marek Wota

**Korepetytorzy pianości /
Répétiteurs**

Ariadna Pustoła
Ewa Wilczyńska

**Inspektor Chóru /
Choir Personnel Manager**

Dariusz Golec

Bibliotekarz / Librarian

Roman Wawreczko

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

Krzysztof Urbański

Dyrektor Artystyczny /
Music and Artistic Director

Dyrygenci-asystenci / Assistant Conductors

Filip Huget

Daniel Mieczkowski

Dorian Pawełczak

Bartosz Staniszewski

Piotr Wacławik



I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska

koncertmistrz / leader

Krzysztof Bąkowski

koncertmistrz / leader

Stanisław Podemski

zastępca koncertmistrza /
deputy leader

Justyna Bogusiewicz

Kornelia Grądzka

Kristine Harutyunyan

Julia Iwanciw-Gqsior

Marzena Jabłońska

Joanna Jakobs

Marian Kowalski

Aleksandra Kupczyk

Agnieszka Lewandowska

Jan Lewtak

Lena Łoginowicz

Mateusz Marczyk

Marcin Mazurek

Grzegorz Osiński

Marek Powideł

Michał Szałach

Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik

solista / soloist

Bogdan Śnieżawski

Dominika Wojcieszuk

Dariusz Dęga

Katarzyna Dul

Grzegorz Groblewski

Hanna Grozik

Izabela Hodor

Maja Kozieł

Ada Kozyra-Dobrowolska

Bożena Michalska

Zuzanna Panas

Paweł Rybkowski

Piotr Sękowski

Magdalena Smoczyńska

Anna Stokowska

Krzysztof Trzcionkowski

Natalia Tuszyńska

Altówki / Violas

Marzena Hodyr

solistka / soloist

Marek Iwański

solista / soloist

Wiesława Duszak

Agnieszka Duż-Dymus

Katarzyna Henrych

Radosław Jarocki

Tomasz Karwan

Damian Kułakowski

Jakub Kowalik

Agnieszka Podłucka

Julianna Przybył

Paulina Różańska-Czopka

Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina

Jaroszewska-Rajewska

solistka / soloist

Aleksandra

Ochar-Sprawka

solistka / soloist



Robert Putowski

solista / soloist

Monika Chilińska

Agata Dobrzańska

Dominik Drewniak

Maria Leszczyńska-Thieu

Piotr Sapilak

Mateusz Szmyt

Angelica Wais

Jerzy Wołochowicz

**Kontrabasy / Double
Basses**

Janusz Długokęcki

solista / soloist

Karol Kowal

solista / soloist

Kacper Czarnecki

Maciej Dobrzański

Jakub Kaczmarczyk

Michał Kotowski

Jakub Langiewicz

Marcin Rybiński

Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki

solista / soloist

Małgorzata Cegielska

solistka / soloist

Joanna Gatniejewska

(piccolo*)

Seweryn Zapłatyński

(piccolo*)

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek

solistka / soloist

Piotr Lis

solista / soloist

Łukasz Dzikowski

Joanna Lenart

(rożek angielski / cor anglais*)

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda

solista / soloist

Grzegorz Wołczański

solista / soloist

Dariusz Elbe

(klarnet Es / clarinet in Eb*)

Krystyna Sakowska

(klarnet basowy / bass
clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko

solista / soloist

Leszek Wachnik

solista / soloist

Kayetan Cygański-Bolski

Mariusz Oczachowski

(kontrafagot /
contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka

solista / soloist

Grzegorz Sabeł

solista / soloist

Daniel Otero Carneiro

solista / soloist

Aleksander Szebeszcyk

Robert Duda

Maciej Kostrzewa

Trąbki / Trumpets

Bogumił Soroka

solista / soloist

Dorota Cholewa

Mariusz Niepiekło

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz

solista / soloist

(puzon altowy / alto
trombone*)

Paweł Cieślak

solista / soloist

Krzysztof Wojtyniak

**Puzon basowy /
Bass Trombone**

Krzysztof Kott

solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdlak

solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański

solista / soloist

Daniel Kamiński

solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Bielak

Wawrzyniec Dramowicz

Paweł Pruszkowski

inspektor orkiestry /
orchestra personnel manager

Maciej Siwek

Harfy / Harps

Klara Wośkowiak

solistka / soloist

Julia Monkiewicz**

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca

solista / soloist

**Bibliotekarze Orkiestry /
Librarians**

Sławomir Bychawski

Michał Sołtysik

Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski

kierownik sekcji /

head of the tuning team

Jarosław Bednarski

Krzysztof Dymek

**Obsługa techniczna
estrady / Stagehands**

Rafał Iżykiewicz

Michał Drewnik

Krzysztof Mączka

Sebastian Michałek

Tomasz Śpiewak

Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument

** muzyk gościnnie / guest musician



Jerzy Maksymiuk i Karen Gomyo z Orkiestrą Filharmonii Narodowej,
Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej, Warszawa, 2024 /
Jerzy Maksymiuk and Karen Gomyo with the Warsaw Philharmonic
Orchestra, Warsaw Philharmonic Concert Hall, 2024



Jerzy Maksymiuk, 2013



Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Publishing Department

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Iwona Marciniak

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Fotografie / Photos
Janusz Marynowski 2–3, 46–47,
Aleksander Długajczyk 10–11,
Andrzej Fedorowicz 10, **Roy Round** 11,
Piotr Gajewicz 14–15, **Piotr Łabanow** 16, 45,
Robert Balcerzak 23, **Mirośław Pietrusiński** 28,
Weronika Kosińska 32, **Bartek Barczyk** 35, 38–39,
Grzesiek Mart 40–41, 42–43

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser



Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year



Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year



Partnerzy / Partners



Melon Catering
35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ



Bilety²⁴

Patroni medialni / Media Partners



